

כד האורז

בכפר אחד חי פעם ברהמין בשם
סוואבחאק-ריפאנה שפירושו "אביון מלידה".
הוא התפרנס מנדבות ויום אחד הצליח אפילו
לאסוף מספיק אורז, כדי לאכול לשובע
ולשמור את היתר בכד חרס.
את הכד הוא תלה על מסמר שמעל יצועו,
נשכב תחתיו והתחיל לחלום באספמיא:
"הנה הכד הזה מלא אורז תלוי מעל מיטתי.
אילו בא רעב גדול על הארץ הייתי בוודאי יכול
לקבל עבור האורז מאה רופיות ועם הכסף
הזה הייתי קונה זוג עזים. כל שישה חודשים
העזים היו ממליטים גדי וכך תוך זמן מה
הייתי בעל עדר שלם של עזים.
הייתי מוכר את העזים וקונה פר ופרה. הם
היו ממליטים עגלים ועם אלה הייתי קונה
תמורתם זוג בופלו.
עם עגלים של בופלו הייתי קונה זוג סוסים
ותוך זמן מה הייתי יכול להיות בעל אורווה

מלאה. הייתי מוכר את הסוסים ומקבל
תמורתם הרבה זהב.
עם הזהב הייתי בונה לי בית עם חדרים רבים
וברהמין אחד היה באה אלי ונותן לי את בתו
לאישה וגם הרבה נדוניה.
לאישתי היה נולד בן והייתי קורא לו
סומאסרמן. אז אשב לי עם ספר ביד לפני
הבית, סמוך לאורווה. סומאסרמן יראה אותי
וירצה לשבת על ברכיי. הוא ירוץ אלי, אבל
יתקרב יותר מדי לרגלי הסוסים. אראה זאת
ואקרא ברוגז לאישתי שתשגיח על הילד, אך
היא תהיה עסוקה בעבודת בית כלשהי ולא
תשמע אותי.
ואז אקום ואתן לה בעיטה בישבן.."
וכשכך חשב, נתן בעיטה ברגלו ושבר את
הכד שמעל מיטתו. האורז נשפך עליו והוא
נעשה לבן כולו.
מכאן הפתגם
**"מי שעושה תוכניות מטופשות לעתיד,
יהיה לבן כולו כמו אבא של סומאסרמן."**